

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola LII. Gregorii Papae I. Ad Episcopos Galliarvm. Vt Virgilio Arelatensi, cui vices suas commisit, obediant, ab eoque vocati ad Synodum veniant, nec ad longinqua loca sine illius auctoritate ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

Thomæ, atque Clematio commoda sua secundum locum & ordinem, in quo quisque eorum est, sicut solitus erat accipere, a præsentī tertiadecima indiçtione vestra fraternitas sine aliqua studeat imminutione præbere. Quia igitur superscriptus Paulus diaconus multa se pro vtilitate ecclesiæ vestræ memorat expendisse, & vt ea possit recipere, fraternitatis vestræ solatio desiderat adiuuari; hortamur, vt si ita est, omni ei possibilitate ad recipienda quæ dedit debeatis concurrere, atque vestris eum auxiliis adiuuare; quia nulla ratio patitur vt in his quæ pro vtilitate generalitatis impendit aliquod sustineat iniuste dispendium. Præterea tres libras auri, quas imminente superscripto fratre & coepiscopo nostro Secundino eundem Paulum diaconum pro vtilitate vestræ dedisse constat ecclesiæ, fraternitas vestra eas cessante dilatione restituat; ne, quod absit, non rationabiliter, sed sola eum grauare voluntate tantummodo videatur.

EPISTOLA LII.

G R E G O R I I P A P Æ I.

AD EPISCOPOS GALLIARVM.

Vt Virgilio Arelatensi, cui vices suas commisit, obediant, ab eoque vocati ad Synodum veniant, nec ad longinqua loca sine illius auctoritate pergant.

Gregorius vniuersis episcopis Galliarum qui sub regno Childeberti sunt.

Ad hoc dispensationis diuinæ prouisio gradus diuerfos, & ordines constituit esse distinctos, vt dum reuerentiam minores potioribus exhiberent, & potiores minoribus dilectionem impenderent, * vera concordia fieret ex diuersitate contextio, & recte officiorum gereretur administratio singulorum. Neque enim vniuersitas alia poterat ratione subsistere, nisi huiusmodi magnus eam differentiarum ordo seruaret. Quia vero quæque creatura in vna eademque qualitate gubernari vel viuere non potest, cælestium militiarum exemplar nos instruit; quia dum sunt angeli, & sunt archangeli, liquet quod non sunt æquales, sed in potestate & ordine, sicut nostis, differt alter ab altero. Si

ergo inter hos qui sine peccato sunt ista constat esse distinctionem; quis hominum abnuat huic se libenter dispositioni submittere, cui nouit etiam angelos obedire? Hinc etenim pax & caritas mutua se vice complectuntur, & manet firma concordia in alterna & Deo placita dilectione sinceritas. Quia igitur vnumquodque tunc salubriter completur officium, cum fuerit vnus ad quem possit recurri praepositus; idcirco opportunum esse perspeximus, in ecclesiis quae sub regno praecellentissimi filii nostri Childberti regis sunt, secundum antiquam consuetudinem, fratri nostro Virgilio Arelatensis ciuitatis episcopo vices nostras attribuire; quatenus & catholicae fidei integritas, id est, sanctarum quatuor Synodorum Deo protegente solita deuotione seruetur, & si inter fratres confacerdotesque nostros aliqua euenerit forte contentio, auctoritatis suae vigore, vicibus nempe sedis apostolicae functus, discreta moderatione compescat. Cui etiam iniunximus, ut si quarundam causarum tale fuerit certamen exortum, in quo aliorum praesentia opus sit, congregatis sibi in numero competenti fratribus & coepiscopis nostris, salubriter hoc seruata aequitate discutiat, & canonica integritate definiat. Si quam vero contentionem, quod longe faciat diuina potentia, de fidei causa euenire contigerit, aut negotium emerferit, cuius vehemens sit fortasse dubietas, & pro sui magnitudine iudicio sedis apostolicae indigeat, examinata diligentius veritate, relatione sua ad nostram studeat perducere notionem; quatenus a nobis valeat congrua sine dubio sententia terminari. Et quoniam necesse est ut ad eum, cui nostras vices iniunximus, quoties oportere perspexerit, pro facienda collatione aptis debeant episcopi temporibus conuenire; hortamur ut nullus mandatis eius inobediens esse praesumat, nec communi congregationi interesse postponat, nisi aut corporis infirmitas quempiam fortasse vetuerit, aut cuiusdam eum causae iusta excusatio minime venire permiserit. Hi tamen, qui prohibente aliqua necessitate nequeunt in Synodum conuenire, loco suo presbyterum aut diaconum dirigant; quatenus quae a nostro vicario, Deo auxiliante, fuerint definita, ad eum qui absens est, per ipsum quem miserit fida relatione perueniant, ut inconcussa firmitate

seruentur, & nullius ea quæ constituerit audeat occasionis excusatio violare. Hoc etiam vos pariter præuidimus admonendos, ut nullus vestrum ad longinquiora loca sine præfati fratris & coepiscopi nostri Virgilii auctoritate tentet aliquo modo proficisci; scientes quia & prædecessorum nostrorum, qui vices suas eius prædecessoribus commiserunt, sic procul dubio mandata definiunt. Hortamur præterea, ut de officio suo sit quisque vestrum sollicitus, ut qui promissam cupit mercedem passionis accipere, commissum sibi gregem solitudine & oratione custodiat; ne lupus insidians oues creditas inuadendo dilaniet, & sit in retributione poena pro munere. Optamus igitur, fratres carissimi, & totis omnipotentem Dominum precibus exoramus, ut dilectionem vestram in amoris sui constantia faciat magis magisque feruescere, atque in pace ecclesiæ manere, & in vna vos concedat magnopere retineri concordia. Nuntiatum vero nobis est, quod per simoniacam hæresim ad sacros quidam ordines adducantur, & hoc superscripto fratri & coepiscopo nostro Virgilio per omnia prohibendum mandauimus. Quod ut vestra fraternitas recognoscat, & studiose custodiat, & ipsa coram vobis est epistola relegenda. Data die xi. mensis Augusti, indictione xiii.

EPISTOLA LIII.

GREGORII PAPÆ I.

AD CHILDEBERTVM REGEM FRANCORVM.

Virgilio se vices suas, & pallium regis petitu concessisse:
hortatur vicissim ut illi faueat in prohibenda
simonia, & ne ex laicis repente
fiant episcopi.

Gregorius Childeberto regi Francorum.

LÆTOS nos excellentiæ vestræ vehementer fecit epistola, quæ pia vos affectione de honore & reuerentia sacerdotali testatur esse sollicitos. Hinc etenim cunctis ostenditis fideles Dei vos esse cultores, dum sacerdotes ipsius grata ac debita veneratione diligitis, & Christiana deuotione quidquid ad eorum augmentum pertinet agere festinatis. Vnde & gratanter ea quæ scripsistis accepimus,